

2042, såfremt disse ikke er generelle og derfor specifikt belaster kulbrinteindvindingen.

Under udvalgsarbejdet er det oplyst, at kompensationsbeløbet til DUC vil udgøre ca. 40 mia. kr. i løbende priser (22 mia. kr. i nutidsværdi) under regeringens egne forudsætninger. Det indebærer, at såfremt Folketinget vedtager skatte- og afgiftslove, som specielt berører DUC's olie- og gasudvinding i Nordsøen, skal staten kompensere DUC med de 40 hhv. 22 mia. kr., inden der opstår en nettogevinst til samfundskassen.

Mindst lige så alvorligt er det, at kompensationsklausulen er udformet uden nogen sikkerhed for, at vi kan opretholde den forudsatte samfundsmæssige andel fra indvindingen af olie og gas i Nordsøen. Såfremt Folketinget f.eks. ser sig nødsaget til at sænke den generelle selskabsbeskatning, opstår et tab, som ikke kan kompenseres. Folketinget vil ikke i den situation kunne forhøje kulbrinteskatten for at sikre sig en uændret andel fra olie- og gasindvindingen, uden at der kan rejses krav om fuld kompensation.

Ligeledes afskærer kompensationsbestemmelsen Folketinget fra at hjemtage en rimelig samfundsandel fra olie- og gasindvindingen, såfremt aftalens forudsætninger ændrer sig fundamentalt. Det gælder, uanset om baggrunden er uforudsete store fund i den danske undergrund eller dramatiske ændringer i prisudviklingen på olie og gas frem til 2042.

Selv direkte fejl og huller i den lovgivning, som nu gennemføres, vil der være særdeles begrænsede muligheder for at Folketinget kan rette uden at blive mødt med krav om økonomisk kompensation fra DUC.

Kompensationsbestemmelsen, som den nu er afdækket, indebærer således en helt uacceptabel begrænsning af Folketingets ret til at udskrive skatter og afgifter. Derfor bliver konsekvensen af Folketingets vedtagelse af B 7, at Folketingets flertal i december 2003 med sin beslutning vil indskrænke kommende Folketings handlemuligheder helt frem til 2042. Reelt sættes borgernes stemmeafgivning ud af kraft på dette område i de kommende 39 år.

Aftalen skal notificeres og tiltrædes af Europa-Kommissionen. Der vil i den forbindelse være væsentlige spørgsmål omkring såvel koncessionsdirektivet (der hviler på princippet om frit udbud af koncessioner, dog med en dansk særregel om adgang til forhåndsforhandlinger

med de nuværende bevillingshavere) som konkurrence- og statsstøttere reglerne. Kommissionen vil spørge, om der i aftalen er en særlig favorisering af en dominerende dansk virksomhed.

På den baggrund er Socialdemokratiet nået frem til følgende konklusioner:

Socialdemokratiet vil stemme imod beslutningsforslag nr. B 7 om indgåelse af aftale mellem økonomi- og erhvervsministeren og bevillingshavere i henhold til eneretsbevilling af 8. juli 1962 til efterforskning og indvinding af kulbrinter i Danmarks undergrund.

Det skyldes, at aftalen vil binde kommende Folketing på en uacceptabel måde frem til 2042. Vi kan ikke støtte, at Folketinget begrænses i sin ret til at sikre den del af værdierne i den danske undergrund, som tilhører samfundet. Kompensationsbestemmelsen i aftalen fra den 29. september 2003 indebærer sådanne begrænsninger.

Havde aftalen været indgået uden kompensationsbestemmelsen, ville Socialdemokratiet være indstillet på at støtte en aftale. Vi ser som nævnt klare forbedringer i den indgåede aftale, men også forhold, som vi anser for tvivlsomme og uacceptable. Med kompensationsbestemmelsen forhindres kommende Folketing i at rette op på disse problemer. Den del af aftalen, som omhandler skatter og afgifter, bør hverken reelt eller af principielle grunde få karakter af en egentlig aftale, da der ikke bør pålægges begrænsninger på kommende Folketings ret til at udskrive skatter gennem bindende aftaler.

Socialdemokratiet vil stemme for lovforslag nr. L 62 – kulbrinteskatteloven.

De foreslåede skatteregler er en klar forbedring. Endvidere er de foreslåede skatteregler med et kulbrintefradrag på 30 pct. langt mere robuste imod skattetænkning.

At Socialdemokratiet stemmer for L 62, er ikke udtryk for, at vi er tilfredse med alle forslagets elementer, men derimod en støtte til hovedarkitekturen i lovforslaget, som også er en forbedring af det eksisterende lovgrundlag.

Samtidig undrer vi os over, at regeringen opretholder den eksisterende lovgivning for øvrige koncessionshavere, som man selv under lovbehandlingen har betegnet som åben for skatte-tænkning og med mulighed for skattebegrundede investeringer for at undgå den tilsigtede kulbrinteskat. Det forekommer at være i direkte